

opusdei.org

Opus Deis budskap

Opus Dei finns inom katolska kyrkan för att främja sökandet efter helighet mitt i världen. Den har fyra huvudsakliga riktlinjer, förenade sinsemellan, i sin anda; det gudomliga barnskapet, ett helgjutet liv, helgande av arbetet och en fromhet förankrad i kyrkans lära.

2015-03-20

Det finns ingen åtskillnad inom Opus Dei mellan lekmän eller prästvigda, eftersom, som den helige Josemaría

säger: "I Verket är inte medlemmarna uppdelade i två olika klasser — präster och lekmän. Alla är — och upplever sig vara — lika, och alla lever samma anda, att helga sina egna livsomständigheter." (Samtal, nr. 69)

Det gudomliga barnskapet

"Medvetenheten om att vi är Guds barn är grunden för Opus Deis anda", försäkrade den helige Josemaría (När Kristus går förbi, n. 64). Dopet gör oss till Guds barn i Kristus och det inleder en relation, grundad på förtroende för Guds försyn och präglad av enkelhet i mötet med Gud och med människorna; att på djupet förstå varje människas värdighet som person samt människornas samhörighet med varandra, att älska världen och den av Gud skapade verkligheten med en äkta kristen kärlek, att ha sinnesro och att vara optimistisk.

Den utbildning som prelaten ger främjar i de kristna en levande medvetenhet om att de är Guds barn som präglar var och en av deras handlingar och hjälper dem att leva i enlighet med den kristna kallelse, som de har mottagit. (cfr. *Ef* 4,1).

Den helige Josemaría liknade denna känsla av gudomlig samhörighet med en kraftfull och allvarlig längtan, på samma gång mild och djup, att efterlikna Jesus Kristus som hans bröder och systrar, Gud Faders söner och döttrar; en vilja att vara i Gud närvaro. Barnskap som får oss att föra ett liv i tro på försynen och underlättar en glädjefylld och lugn strävan att hänge sig åt Guds vilja

Ett helgjutet liv

"En är Herren, en är tron, ett är dopet." (*Ef* 4:5), sade den helige Paulus, för att beskriva livet som kristen: livet för dem som följer Kristus är och bör så vara, *ett enda*

liv, unikt och enhetligt. Det handlar om "ett nödvändigt villkor för dem som försöker helga sig mitt i de vardagliga händelserna i sitt arbete, i sina relationer inom familjen och i samhället." (*Guds vänner, n.165*).

Inför frestelsen att den kristne skiljer på sitt förhållande till Gud och sitt beteende i arbetet, familjen och de sociala relationerna – ett misstag, som *Gaudium et Spes* (nr. 43) uppmärksammade – predikade den helige Josemaría, med kraft: "Det finns inte - det existerar inte - någon motsättning mellan att tjäna Gud och att tjäna människorna; mellan att utöva våra civila rättigheter och skyldigheter och våra religiösa sådana; mellan engagemanget för att bygga och förbättra den världsliga staden och övertygelsen om att vi går igenom denna värld som längs en väg som för oss till det himmelska fäderneslandet." (*Guds vänner, n. 165*).

Utbildningen som förmedlas i Opus Dei leder att orientera samhällets strukturer mot Gud, genom att uppfylla de egna plikterna; att kämpa för att alltid bibehålla "ett helgjutet liv, enkelt och starkt där alla våra handlingar sammansmälter och sammanflätar sig." (S:t Josemaría, cit. från A. VÁZQUEZ DE PRADA, *el Fundador del Opus Dei*, vol. II, Rialp, Madrid 2002, sid. 577.)

För att växa i denna livets enhetlighet, är det nödvändigt med förtröstan på Herren och uppriktighet i livsföringen – med hjälp av samvetsrannsakan, andlig vägledning. På så sätt blir det möjligt att övervinna skillnaden mellan det Gud ber oss om och de egna önskemålen och de personliga handlingarna.

Att helga arbetet.

Helgande av arbetet är *gångjärnet* i strävan efter helgelse mitt i världen, i

enlighet med Opus Deis anda. Dessutom är det, som den helige Josemaría säger, ett villkor *sine qua non* för apostolatet. Det handlar om att arbeta mycket, med mänsklig och kristen perfektion. Det är också viktigt att arbeta väl, eftersom Gud önskar att vi ska ta hand om den värld, som han själv har skapat (jfr. *1Mos*, 1:27; 2:15), för att frambära allt det skapade till honom. (jfr. *Joh* 12:32).

I första hand handlar det om att arbeta med mänsklig perfektion, d.v.s. att behandla även de minsta uppgifterna med noggrannhet, intensitet, uthållighet och kompetens. Detta i en anda av tjänstvillighet och samarbete med sin nästa; i ett enda ord: med professionalism.

Dessutom måste vi eftersträva en kristen perfektion: att sätta Gud i den första platsen, eftersom yrkeskallet

är en väsentlig del av den gudomliga kallelsen hos varje människa (jfr. Guds vänner nr. 60). Genom att arbeta av kärlek till Gud och med en önskan att tjäna sina medmänniskor, utövar den kristne de mänskliga dygderna och framför allt kärleken, på ett sådant sätt att man inte bara helgar sig själv, utan också det egna arbetet, som då blir ett sant medel för helighet.

Apostolatet blir en direkt frukt av ett helgjutet liv och ett helgat arbete. " För en kristen är apostolatet något medfött: det är inte någonting extra som ligger vid sidan om den dagliga verksamheten och yrkeslivet." (Kristus går förbi, nr. 122).

Fromhet förankrad i kyrkans lära.

Den helige Josemaría lärde att fromhet är *medlet före alla andra medel*: en djup fromhet, "lörd", eftersom utan lära riskerar det andliga livet av intimitet med Jesus

Kristus bli ett ytligt och sentimentalt utanverk.

Lära och fromhet kan inte existera åtskilda: läran är nödvändig för att ge näring åt fromheten, och fromheten gör läran levande. På så sätt kan den kristne, involverad i de timliga verksamheterna, räkna med ett andligt bagage tillräckligt för att ge näring till sitt bönelivet och samtidigt kunna svara var och en som kräver besked om deras hopp. (jfr. *1 Pet 3:15*), i det sociala livet och i yrkeslivets utmaningar. " Se till att du, även när du blir lastgammal, alltjämt strävar efter att vidareutbilda dig." (*Plogfåran nr. 538*).
